

תת"ע 6537/03 - מדינת ישראל נגד סעד עבדי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6537-03-19 מדינת ישראל נ' סעד עבדי
בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד שלומי עזרא
המאשימה
נגד
سعد עבדי
הנאשם

הכרעת דין

1. כתוב האישום מייחס לנאשם עבירה של נסיעה ברכב בו היו מותקנות חגורות בטיחות, ללא שהוא חgor בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 38ב(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. על פי כתוב האישום, ביום 2.8.18, סמוך לשעה 23:17, נסע הנאשם ברכב משא בלתי אחד, פתוח, מסוג "איסוזו", מ.ר. 6858736, בגדידה-מכר, בו מותקנות חגורות בטיחות, כשהוא אינו חgor.
3. הנאשם כפר בעובדות המיחסות לו בכתב האישום.
4. לשיטת המאשימה, הנאשם, שנסע לצד הנהג, ברכב, לא היה חgor, על אף שברכב מותקנות חגורות בטיחות. לשיטת הנאשם הוא נסע ברכב, חgor. לצד ישב נסע, שהתבקש על ידי השוטר להציג תעודה זהות, ומשזו לא הייתה ברשותו, הוריד את החgorה, וירד מהרכב.

הראות

מטעם המאשימה העידו:

רס"מ צחי כהן - עורך הדוח (להלן - השוטר כהן).

כן הוגש המסמכים הבאים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין דין

1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

ת/1 - דוח ההזמנה לדין שערך השוטר כהן.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את הצדדים לפני ועינתי בחומר הראיות, מצאתי שהוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירה המויחסת לו בכתב האישום, מהnimוקים שלhalb:

.1. השוטר כהן מסר גרסה אמינה ועקבית שמשתלבת עם הדוח שערך.

בדוח ציין שבמהלך אכיפת תנועה במכר, כ-20 מטר לפני כיכר הפיג'אן, מכיוון דרום לצפון, עצר את הרכב בו נסע הנאשם, שি�יב לצד הנהג, ללא חגורה. צוין שנשמר קשר עין רציף עם הרכב, עד עצירתו, הראות היויה טוביה והוסבה לנוסף מהות העבירה. צוין שתאותר הרחוב היויה תקינה, חלונות הרכב שקופים והנוסע היה עם גופיה לבניה.

בתגובהו לדוח מסר הנאשם: "אני היויה עם חגורה".

בעדותו שב ציין, השוטר, מספר פעמים, שהנאשם לא היה חגור בעת האירוע (עמ' 4 לפרו', ש' 2, עמ' 4 לפרו', ש' 13, שם, ש' 18).

2. הנאשם מסר 2 גרסאות. האחת, בדיון שנערך ביום 27.5.19, שם ציין שהוא חגור ורק לאחר שנדרש להציג לשוטר תעודה זהה, הוריד את החגורה.

השנייה, במסגרת עדותו בדיון ההוכחות, ביום 8.3.20. על פי גרטסו זו הוא נהג ברכב, חגור, כשהצדדים נסעו נסף, שהתקבש לשוטר תעודה זהה. לאחר שזה מסר שני ברשותו תעודה, הוריד את חגורת הבטיחות, ירד מהרכב וסינן לעבר השוטר "שיילר ויחפש רוצחים בכפר" (עמ' 4 לפרו', ש' 23-21, עמ' 5 לפרו', ש' 7-6).

כשנשאל הנאשם בנוגע לסתירה בין הגרסאות ציין שכונתו היויה כבר בדיון הראשון שהוטר דרש מהנוסע שישב לצדיו להציג תעודה זהה והנוסע היה זה שהוריד את החגורה וירד מהרכב (עמ' 6 לפרו', ש' 9-8).

יצוין שבעת שנשאל האם הציג לשוטר את רישיונו השיב בחוב. בלשונו: "נכון. מה שביבקש ממני" (עמ' 6 לפרו', ש' 2-1). יתרה מכך, בדיון נרשם במפורש שהנאשם זווהה באמצעות "ת"ז + מסוף".

צוין שהנאשם רשיイ היה לזמן לעדות את הנוסע שלטענתו היה עמו ברכב, אולם נמנע מעשות כן. לשאלת התביעה מדוע עד זה לא זומן השיב תשובה מתחמקת ויצוין שההתביעה לא זימנה אותו (עמ' 5 לפרו', ש' 13).

הלכה היא שאי הבהיר של עד רלוונטי מעוררת חשד לפחות בעל הדיון שנמנע מהבהיר חשש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד זה עלולה היויה לחזק דזוקא את עמדתו של הצד שכונגד. ראה לעניין זה ע"פ 6056/07

עלב אלחמיidi נ' מדינת ישראל (2009) וע"פ 03/11331 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נת(3), 453 (2004)

זאת ועוד, לשאלת התובע ציין הנאשם שאינו מסוכסך עם השוטר (עמ' 5 לפרו', ש' 3-2), ובהמשך מסר, בהתאם כאמור בדוח, שבמוקם הייתה תאוורה והראות הייתה טוביה (עמ' 5 לפרו', ש' 25-24).

עליה מהאמור שלשוטר לא הייתה כל סיבה להטפל לנאים זה, ועדותו של הנאשם, בחלוקת, מחזקת את עדות השוטר.

3. לסיכום, הנאשם מסר גרסאות סותרות, נמנע מהבאת עד לחיזוק גרסתו, ציין שאין לו כל היכרות מוקדמת, עם השוטר ובחילקם מגרטטו אף תמן בגרסת השוטר. השוטר, מנגד, מסר גרסה עקבית ואמינה.

סוף דבר

4. בהתאם על חומר הראיות שהונח בפניי, הדוח שערך השוטר, הרושם האמין שהותיר בו, ומайдך, גרטטו של הנאשם, שנפלו בה סתרות, ולא הובא עד רלוונטי לתמייה בה, ובחלוקת אף תמכה בדוח השוטר, הגעתו למסקנה שהנאים נסע ברכב כשאינו חגור.

לסיכום, בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשםתי מעדותם לפניי, החלמתי להרשים את הנאשם בעבירה המוחסת לו בכתב האישום.

המציאות תשלח הכרעת הדין לצדים ותזמיןם לטיעונים לעונש ליום 1.7.20 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ב אדר תש"פ, 18 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.